

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Overordnede formål med forslaget

Det overordnede formål med beslutningsforslaget er at hjælpe såvel ofre som voldsudøvere med at få sat en stopper for den vold, der udøves inden for hjemmets fire vægge. Både på kort og på lang sigt. Vold i familien er ikke kun offerets (oftest kvindens) problem, men hele familiens problem. Især børnenes. Uanset at volden altid er voldsudøverens ansvar. Konsekvenserne af volden bør derfor også bæres af voldsudøveren og ikke af voldsofferet. Mennesker, der bliver udsat for vold, har derimod ret til beskyttelse, sikkerhed og støtte fra samfundets side.

Antallet af kvinder og børn på krisecentre

Ifølge L.O.K.K.'s (Landsorganisationen af kvindekrisecentre) årsstatistik for 2000 flyttede 2.083 kvinder og 2.024 børn ind på Danmarks 33 krisecentre (2000). De 33 krisecentre havde tilsammen 230 kvindepladser og 247 børnepladser. Ca. hver tredje henvendelse til et krisecenter medførte et afslag. Af 634 kvinder, der havde fået deres ophold på krisecentret forlænget i 1999, var grunden til forlængelsen for 191 kvinders vedkommende ventetid på bolig (L.O.K.K.'s årsstatistik for 1999 – tallet er ikke oplyst i årsstatistikken for 2000).

Presset på kvindekrisecentrene må forventes at aftage markant, hvis det bliver muligt at fjerne den voldelige part fra hjemmet.

Omfanget af hustruvold – anmeldelser og mørketal

Ifølge Britta Kyvsgaards offerstatistik fra november 2000 vedrørte halvdelen af den *anmeldte* vold mod kvinder hustruvold og anden partnervold. Ved vold mod kvinder i privat bolig var der i 57 pct. af tilfældene tale om simpel vold og i 76 pct. om alvorlig vold (»Offerstatistik og statistik om gerningsituationen for personfarlig kriminalitet«, Britta Kyvsgaard, Justitsministeriet, november 2000).

Ifølge voldsofferundersøgelsen 1995/96, en selvrapporteringsundersøgelse, udsættes mindst 4.241

kvinder årligt for vold begået af en nuværende eller tidligere ægtefælle/samlever, idet en vis underrapportering blev antaget (»Vold på gaden, i hjemmet og på arbejdet – Oversigt over resultater fra voldsofferundersøgelsen 1995/96«, Flemming Balvig, Information fra Rigspolitichefen, 1998). Af det samlede antal voldshandlinger, som kvinder udsættes for, udgør hustruvolden godt 21 pct., altså en femtedel. Det fremgår endvidere af undersøgelsens resultater, at hustruvold er en voldsform, hvor risikoen er særlig stor for at blive udsat igen sammenlignet med andre voldsformer. En arbejdsgruppe under Justitsministeriet anslag i en rapport fra 1992 skønsmæssigt, at 20.000 kvinder årligt behandles på landets skadestuer som følge af voldshandlinger (»Rapport om vold mod kvinder i Danmark«, Justitsministeriets arbejdsgruppe om vold mod kvinder, side 13).

Landsrepræsentative stikprøver og regionale undersøgelser baseret på skadesturegistreringer og retslægelige undersøgelser viser, at mindst tre ud af tusind kvinder i Danmark årligt udsættes for fysisk vold, hvilket svarer til ca. 6.000 kvinder i alderen 15-74 år (Ugeskrift for Læger 2000;162:1862-6).

I voldsofferundersøgelsen 1995/96 oplyste kvinderne at have anmeldt volden til politiet i 18 pct. af tilfældene. En anden undersøgelse oplyser, at 25 pct. af voldshændelserne, hvor kvinderne efterfølgende flytter til et krisecenter, bliver anmeldt af kvinderne eller andre (pilotundersøgelsen »Kvantitativ kortlægningsundersøgelse af voldsudøvende mænd« fra Formidlingscentret for socialt Arbejde, april 2001).

Politiets eksisterende indsats ved samlivsvold

Politiets kan efter anmodning meddele en advarsel (et tilhold) til den, der krænker en andens fred gennem generende henvendelser, jfr. straffelovens § 265. Et sådant tilhold kan dog ikke anvendes ved samlivsvold, hvor parterne fortsat har bopæl på samme adresse.

Når politiet bliver tilkaldt i anledning af voldsomme stridigheder mellem parterne i et parforhold (såkaldte husspektakler), skal politiet fra starten behandle sagen som en straffesag, hvis det er åbenbart, at den